

opusdei.org

75 rokov Rímskeho kolégia Svätého Kríža

Fernando Crovetto, súčasný rektor Rímskeho kolégia Svätého Kríža, nám v tomto rozhovore hovorí o účele jeho založenia, o ľudskej, duchovnej a teologickej formácii, ktorú poskytuje, a o záujme svätého Josemaría ponúkať formáciu laikom a kňazom z celého sveta.

20.07.2023

Pri príležitosti 75. výročia založenia Rímskeho kolégia Svätého Kríža viedol Alberto Hikaru Shintani, japonský študent cirkevných dejín na Pápežskej univerzite Svätého Kríža, rozhovor s Fernandom Crovettom, rektorom Rímskeho kolégia. V tomto rozhovore sa Hikaru Shintani pýta na históriu a ciele kolégia, zatiaľ čo rektor sa delí o svoje vízie a skúsenosti.

Fernando Crovetto získal doktorát z histórie na Navarrskej univerzite a z teológie na Pápežskej univerzite Svätého Kríža; vykonáva výskumnú prácu v Historickom inštitúte svätého Josemaríu Escrivá a od roku 2022 je rektorom Rímskeho kolégia Svätého Kríža v Ríme.

Čo je Rímske kolégium a ako sa chápe v kontexte dejín Opus Dei?

Jedným z mnohých obrazných výjavov, ktorými svätý Josemaría definoval Opus Dei, bol obraz „veľkej

katechézy“. Svätý Josemaría skutočne považoval formáciu - ľudskú, doktrinálnu, apoštolskú a duchovnú - za kľúčový prvok, ktorý pomáha získať pevnú zbožnosť a rozvíjať autentickú evanjelizačnú horlivosť. Osobitne v numerároch a pridružených Opus Dei videl to osobitné poslanie starať sa o ostatných veriacich Prelatúry a formovať ich.

Táto starostlivosť o formáciu členov Opus Dei bola obzvlášť viditeľná v 50. a 60. rokoch 20. storočia. Keď videl, ako sa jeho sny o šírení charizmy Diela po celom svete stávajú skutočnosťou, svätý Josemaría pociťoval naliehavú potrebu na jednej strane dobre pripraviť členov, ktorí začnú toto apoštolské dielo v novej krajine, a na druhej strane primerane vychovávať prvé povolania, ktoré Pán nechal vzklíčiť na každom mieste. Svätý Josemaría nazval tieto dve výzvy prípravy

nových povolaní „bojom o formáciu“. Ako možno tušiť, tento pojem je analogický tomu, čo prežíva každý rodič alebo vychovávateľ v akejkoľvek inej oblasti, keď vynakladá maximálne úsilie na to, aby pomohol inému človeku rásť. V tomto prípade veľká časť tohto „boja“ spočíva práve v tom, aby sme mali k dispozícii ľudské a materiálne nástroje potrebné na formáciu členov Opus Dei. Medzi tieto nástroje patrí práve Rímske kolégium Svätého Kríža.

Rímske kolégium bolo založené 29. júna 1948 ako medzinárodné vzdelávacie centrum pre mužských numerárov Opus Dei. Postupom rokov sa do Rímskeho kolégia Svätého Kríža začlenili aj niektorí pridružení. V roku 1953 svätý Josemaría založil podobné medzinárodné centrum pre ženy Opus Dei, ktorému dal názov Rímske kolégium Panny Márie.

V roku 1948 bolo Opus Dei v podstate v Španielsku a väčšina jeho členov boli vtedy Španieli. Avšak namiesto toho, aby toto formačné centrum vytvoril v Španielsku, svätý Josemaría ho založil v Ríme, so všetkými výhodami a nevýhodami, ktoré to so sebou prinášalo. Spočiatku bolo viac tých druhých, a to kvôli jazyku a s tým súvisiacemu presunu do inej krajiny pre tých, ktorí tam išli. Prečo urobil toto rozhodnutie?

V roku 1948 boli takmer všetci členovia Opus Dei Španieli žijúci v Španielsku, hoci Opus Dei už po druhej svetovej vojne začalo pôsobiť v Portugalsku, Taliansku, Anglicku, Francúzsku a Írsku. Svätý Josemaría však vedel, že táto „malá časť Cirkvi“ - ako niekedy nazýval Opus Dei -, ktorá práve robila svoje prvé kroky, je predurčená niesť posolstvo posväcovania celému svetu, práve

preto, že jej obsah bol adresovaný všetkým pokrsteným bez ohľadu na národ alebo kultúru.

Z tohto dôvodu, univerzálnosť je podstatnou črtou tohto formačného centra, ktorú preň chcel svätý Josemaría od samého začiatku. To znamená, že jeho študenti by sa formovali nielen prostredníctvom vyučovania a štúdia, ale aj každodenným spoločným životom s členmi z mnohých krajín, ktorí mali v priebehu rokov prichádzať.

Preto nie náhodou bol zvolený Rím, ktorého dejiny stelesňujú univerzálnosť Katolíckej cirkvi ako žiadne iné. Zo spisov a učenia svätého Josemaríu je zrejmé, že Rím je pre neho synonymom katolicity, univerzálnosti, a preto najlepším geografickým miestom na formovanie univerzálnych srdc schopných šíriť posolstvo Opus Dei po celom svete bol Rím.

Rímske kolégium Svätého Kríža sa niekedy nazýva „Cavabianca“. Mohli by ste nám povedať niečo o tom, čo je Cavabianca?

Cavabianca je názov súčasného sídla Rímskeho kolégia Svätého Kríža. Podobne ako história usadenia sa svätého Josemaríu vo večnom meste, aj začiatky Rímskeho kolégia boli poznačené nedostatkom primeraných zdrojov. Vo svojich začiatkoch Rímske kolégium zaberalo časť sídla Opus Dei - nazývaného Villa Tevere -, ktoré sa budovalo v rokoch 1949 až 1960.

Svätý Josemaría však čoskoro začal hľadať možné miesta, ktoré by Rímskemu kolégiu poskytli väčšiu autonómiu a väčšie priestory, ktoré by umožnili zdravú formáciu veľkej skupiny mladých ľudí. Aby sme si vedeli predstaviť rozmery projektu, už v roku 1953 - päť rokov po vybudovaní Rímskeho kolégia - počet

študentov výrazne presahoval stovku, hoci prvý ročník tvorilo šesť študentov.

Svätý Jozemaría zvažoval rôzne možnosti v rámci mesta Rím.

Napríklad *Oratorio del Gonfalone* na Via Giulia, kde dnes sídli Rímsky polyfonický zbor. Alebo *Katakomy svätého Valentína*, v tesnej blízkosti sídla Opus Dei. Keďže však tieto a ďalšie snahy neboli úspešné, sídlo Rímskeho kolégia zostalo vo Villa Tevere až do roku 1974, keď bolo napokon premiestnené do Cavabianca, čo je názov, ktorý dal svätý Josemaría veľkému komplexu nových budov postavených v oblasti Saxa Rubra, na severnom okraji mesta Rím. Cavabianca sa stavala v rokoch 1971 až 1974 a svätý Josemaría si dal záležať na architektonických detailoch domu, aby Cavabianca bola vhodným nástrojom pre formáciu a život študentov Rímskeho kolégia. Na

poslednom kameni Cavabianky je totiž uvedený dátum smrti svätého Josemaríu, 26. jún 1975.

V Rímskom kolégiu Svätého Kríža sa vzdelávajú aj budúci kňazi Opus Dei. Nerobí to z Rímskeho kolégia skôr seminár?

Rímske kolégium Svätého Kríža je nielen medzinárodným formačným centrom, ale aj medzinárodným seminárom Opus Dei. Mnohí z jeho študentov po nevyhnutnom filozofickom a teologickom štúdiu a primeranom a slobodnom rozlišovaní povolania, tak zo strany kandidáta, ako aj formačného tímu Rímskeho kolégia, absolvujú aj špecifickú prípravu na kňazstvo. Opus Dei má *Ratio institutionis sacerdotalis*, schválené Svätou stolicou, čo je dokument, ktorý upravuje formáciu kňazov Prelatúry.

Títo budúci kňazi, ktorí už zakúsili laickú spiritualitu vlastnú veriacim

Opus Dei, tým, že boli vysvätení za kňazov inkardinovaných v prelature Opus Dei, môžu ponúknuť svoju kňazskú službu ako nevyhnutnú a nenahraditeľnú súčasť evanjelizačného poslania ostatných laických členov Opus Dei - mužov a žien -, ktorí sa snažia šíriť Kristovo posolstvo uprostred sveta. Od roku 1948 sme z Božej milosti každoročne mali kňazské vysviacky členov Opus Dei. 20. mája tohto roku bolo vysvätených 25 kňazov. Práve teraz má Opus Dei približne dvetisíc kňazov zo všetkých kontinentov a pôsobiach na všetkých kontinentoch.

A neznamená skutočnosť, že aspoň čiastočne sa kňazi a laici vzdelávajú na tom istom mieste, podceňovanie kňazského povolania alebo, naopak, klerikalizáciu laikov?

Toto je zaujímavá téma. Ako som už povedal, aj v Opus Dei sú kňazi aj laici „malou časťou Cirkvi“ a sú rovnako zodpovední a rovnako zapojení do evanjelizačnej práce v spoločnosti. V celom apoštolskom diele Opus Dei existuje organická spolupráca medzi kňazmi a laikmi, mužmi a ženami, každý vo svojom vlastnom stave, ktorý je kompatibilný s jeho osobnými okolnosťami. A táto komplementarita medzi kňazmi a laikmi je neoddeliteľnou súčasťou Božskej charizmy, ktorú dostal svätý Josemaría, a názorne sa odráža v dynamike a obsahu formácie, ktorú sa snažíme poskytovať v Rímskom kolégiu Svätého Kríža. Inými slovami, dôležité je objaviť vlastnú cestu, či už ide o laika alebo kňaza, a nasledovať ju podľa osobného povolania, ktoré každý dostal.

Ako rektor Rímskeho kolégia vidím, že v samotnom kolégiu existuje

organická harmónia medzi kňazmi a laikmi, kde jedni dopĺňajú prácu druhých, bez priestoru pre klerikalizmus alebo antiklerikalizmus. Je to tiež veľmi obohacujúca spolupráca pre obe strany. Som presvedčený, že táto harmónia môže veľa prispieť, pretože vždy hrozí riziko vzniku chaotickej zmesi úloh každého z veriacich, ak sa primerane neocení špecifickosť každého z nich v rámci spoločného evanjelizačného poslania univerzálnej Cirkvi.

Absolvujú študenti a seminaristi v Rímskom kolégiu celú prípravu, alebo ako sa dopĺňa?

Ako som už spomenul, Rímske kolégium ponúka ľudskú, duchovnú, intelektuálnu a apoštolskú formáciu. Okrem toho obohatenie života v Ríme má v tomto zmysle veľkú hodnotu, a to kvôli mnohým historickým, duchovným a

spoločenským aspektom s celou Cirkvou. Navyše, čo sa týka akademického rozmeru, do veľkej miery ho získavajú v rímskych univerzitných inštitútoch, konkrétne pri štúdiu filozofie, teológie a kánonického práva. Od počiatkov rímskeho kolégia študenti navštevovali jednu z pápežských univerzít v Ríme. Postupne sa však medzi členmi Opus Dei vyformovalo niekoľko profesorov, ktorí mohli tieto cirkevné štúdiá vyučovať na samotnom kolégiu. V roku 1985, keď blahoslavený Álvaro del Portillo - nástupca svätého Josemaríu na čele Opus Dei-, Svätá stolica prostredníctvom Kongregácie pre katolícku výchovu zriadila Rímske akademické centrum Svätého Kríža. V roku 1990 ho tá istá kongregácia zriadila ako *Pápežské athenaeum*. A v roku 1998 mu pápež svätý Ján Pavol II. udelil titul *Pápežské atheneum*. Je siedmou v poradí v Ríme a stojí pri zrode dnešnej Pápežskej univerzity

Svätého Kríža, ktorej priestory sa nachádzajú neďaleko Piazza Navona. Má štyri fakulty: teologickú, kánonického práva, filozofickú a inštitucionálnej spoločenskej komunikácie. Podľa údajov z roku 2022 na univerzite študuje 1 334 študentov z 85 krajín, na fakulte pôsobí viac ako 200 profesorov, z ktorých niektorí sú zároveň členmi formačného tímu Rímskeho kolégia Svätého Kríža.

Pápežská univerzita Svätého Kríža je teda univerzitou, ktorá vznikla z Rímskeho kolégia Svätého Kríža, hoci Rímske kolégium a Pápežská univerzita Svätého Kríža sú v súčasnosti dva samostatné, ale úzko prepojené subjekty. V tomto zmysle väčšina študentov Rímskeho kolégia študuje na tejto univerzite, kde získava titul v oblasti cirkevných vied. Niektorí si zároveň naďalej dopĺňajú štúdium predmetmi alebo kurzami na iných pápežských

fakultách v Ríme, najmä tí, ktorí sa v budúcnosti budú viac venovať pedagogickej činnosti.

Pri pohľade na históriu týchto dvoch inštitúcií - Rímskeho kolégia Svätého Kríža a Pápežskej univerzity Svätého Kríža - môžeme potvrdiť, že vyjadrujú lásku svätého Josemaríu k univerzálnej Cirkvi a k formácii kňazov.

Prejavuje sa táto starostlivosť svätého Josemaríu aj voči kňazom, ktorí nie sú členmi Opus Dei?

Áno, a myslím, že v mnohých ohľadoch. V prvom rade na samotnej Pápežskej univerzite Svätého Kríža možno vnímať túžbu prispieť k formácii kňazov, ktorí nie sú súčasťou Opus Dei, keďže väčšina študentov nie je členmi Diela, ale nájdú tam atmosféru, v ktorej sa dbá na akademickú serióznosť a kde dýcha medzinárodnosť i vernosť Magistériu Cirkvi. Okrem toho

pomerne veľa študentov študuje
vďaka systému štipendií,
ponúkaných štedrosťou mnohých
nadácií z celého sveta, ktoré uľahčujú
štúdium budúcich kňazov, ktorým
pri tejto príležitosti z celého srdca
ďakujem za ich veľkodušnosť, ktorá
bude s Božou milosťou požehnaním
pre Cirkev v mnohých krajinách.

V Ríme je tiež medzinárodný seminár
pre diecéznych seminaristov, za
ktorých formáciu zodpovedá Opus
Dei, *Sedes Sapientiae*, kde som bol
sám niekoľko rokov formátorom.
Podporujú sa aj dve kňazské kolégiá
pre diecéznych kňazov, aby sa
pomohlo biskupom, ktorí chcú poslať
svojich kňazov na formáciu do Ríma.

Napokon, okrem prispenia k dobru
diecéz prostredníctvom tejto
formácie, sú kňazi Prelatúry Opus
Dei poverení úlohami v samotných
diecézach: od formátorov a
špirituálov v seminároch, cez členov

diecéznych tribunálov až po konzultantov biskupských konferencií, atď. A hoci nejde o bežné nasadenie kňazov Opus Dei, sú tu aj kňazi Prelatúry, ktorí sú dnes diecéznymi biskupmi pôsobiacimi v rôznych krajinách, a dvaja kardináli, ktorí prispievajú k pastoračnej starostlivosti o miestne diecézy, resp. k pomoci Svätému Otcovi pri poslaní Cirkvi.

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/75-rokov-rimskeho-kolegia-svateho-kriza-2/> (18.03.2026)